

Discurs en la inauguració del curs 2016-2017

Juan González – estudiant

Sé que és difícil parlar en nom d'un col·lectiu, el més gran, els estudiants, i que pot ser que no tothom hi estigui d'acord, però per això som molts i a la vegada som un gran consell que representa gairebé uns 16.000 estudiants... Tot i així, intentaré deixar ben clars els nostres objectius i les nostres idees, com a Consell d'Estudiants.

Primer de tot, vull agrair un any més la confiança que aquest equip de Rectorat dóna als estudiants, poder parlar avui i aquí... i ser escoltats al llarg de tot l'any és un plaer del qual no sempre hem disposat.

Fenícis, perses, grecs, romans... Què seríem avui en dia sense els coneixements que van adquirir? Què seria de la nostra civilització si les antigues civilitzacions no ens haguessin transmès els seus coneixements? Què fariem amb tots els coneixements que hem adquirit al llarg del temps –i encara molt més amb els grans descobriments dels últims anys– si no sabéssim transferir-los a tota la humanitat? Encara estaríem a l'edat mitjana o molt pitjor, estaríem estancats, inerts, perduts...

L'educació i la docència; la recerca, i la transferència del coneixement són els tres grans pilars de la universitat. Sense la docència no tindríem gent formada, ningú podria seguir els passos de cap investigador, no sabríem res. Sense el segon pilar –la recerca– no tindríem evolució, ni informació, no tindríem res per ensenyar. Però sense el tercer pilar –la transferència– tampoc podríem fer res, no tindríem qualitat, no tindríem una perpetuïtat. La millor recerca del món, els millors avenços no serien res si no hi hagués ningú a qui transferir aquests coneixements o si no existissin mecanismes per poder transferir-los correctament. A mi, personalment, hi ha un inventor que m'encanta! Famós per a alguns, desconegut per a uns altres, protagonista de moltes sèries i pel·lícules, i a sobre ara el seu nom està molt de moda... i crec que és un bon exemple per a aquest cas: Tesla.

Tesla era un investigador i inventor revolucionari del segle passat; les seves idees haurien pogut canviar el món, però la seva gran mancança, la transferència dels seus coneixements, no va madurar, no va evolucionar i no va anar enlloc... O anem més enrere en el passat; avui en dia encara no sabem com les antigues civilitzacions van realitzar càlculs tan precisos i construccions tan meravelloses que encara no tenim la tecnologia per repetir-les. Tornem una altra vegada a la gran mancança: l'absència de transferència.

Deixem de banda la història (que sempre ens dóna lliçons de vida) i centrem-nos més en el nostre present. Aquest curs que comença teniu a la universitat un nou Consell d'Estudiants i estem especialment il·lusionats, amb moltes ganes i sobretot amb molta motivació, ja que volem fer mil coses! Volem créixer com a consell, volem crear més vida universitària, i sobretot, com diu el nostre coordinador: el nostre objectiu és passar de la protesta a la proposta, i sabem que amb l'ajut de tots vosaltres ho aconseguirem. Volem i necessitem la

col·laboració de tots perquè es un camí difícil; és un camí que no podem fer sols, esperem i desitgem poder treballar braç a braç amb tota la universitat, amb el personal administratiu i de serveis i amb el personal docent i investigador, ja que tots formem la UdG. No podem permetre la perversió de la privatització del coneixement; el coneixement ha de ser lliure, ha de ser accessible. Treballem i defensem una transferència pública, i anem encara més enllà! Ara ja fa uns anys que es van apujar els preus de les matrícules, i és indignant que actualment fer una carrera a la nostra terra, Catalunya, sigui el doble i el triple de car que en altres llocs de la resta d'Espanya. Sincerament, això no representa cap igualtat d'oportunitats, és una absoluta discriminació que ens sembla penosa. Fem xarxa entre tots, compartim, evolucionem i progressem. Només si entenem la transferència de coneixement com una vocació al servei públic estarem en el camí correcte. Al llarg de la història ja hem perdut prou vegades els coneixements i la nostra identitat.

Com deia abans, la transferència va molt lligada a l'educació, i és per això que tenim un missatge per donar-vos, especialment als nostres professors, i amb això m'agradaria citar una frase d'un filòsof molt conegut que diu així: «Tan sols el coneixement que arriba des de l'interior és el veritable coneixement.» A aquesta frase podem trobar-li molts significats, però li n'hem trobat un d'especial: Necessitem aquell professor carregat d'il·lusió, com quan éreu nous en aquest món, necessitem que mantingueu les ganes d'ensenyar, que mantingueu aquella motivació interna, perquè el veritable coneixement també es transmet quan es fa des de l'interior, quan es fa de tot cor i amb totes les ganes. Potser és difícil, però és l'única manera d'aprendre correctament, tal com va dir Sòcrates, i també de créixer com a Universitat, com a persones i com a societat.

Al Consell d'Estudiants esperem estar a l'alçada de les vostres expectatives i de la missió que ens encomana la societat. Som conscients de totes les activitats que la Universitat té programades al llarg d'aquest any, amb la finalitat d'apropar la ciència i la recerca (en tots els àmbits del coneixement) a la ciutadania. Estem molt orgullosos d'aquest projecte i esperem que aquests projectes perdurin més enllà d'aquest any dedicat a la transferència del coneixement, per aconseguir una societat més preparada i amb un vincle més fort amb la investigació i els seus resultats.

També, aprofitant aquest acte, tenim dos missatges per donar als estudiants.

El primer va dedicat als nous estudiants, als que acaben d'arribar a la nostra Universitat. Els volem donar la benvinguda i uns petits consells: Aproveiteu aquesta oportunitat que teniu, aprofiteu aquests anys i gaudiu-los al màxim; seran uns anys únics a la vostra vida, en què podreu fer mil projectes, aprofiteu el temps i no perdeu mai la il·lusió que teníeu el dia que vau triar quina carrera fer o el dia que us van dir que havíeu entrat al grau que volíeu. Però, ei! Recordeu que el Consell d'Estudiants necessita la vostra col·laboració i la vostra opinió, però per sobre de tot necessita la vostra ajuda i dedicació, per poder continuar creixent dia rere dia i millorar la nostra –i vostra– Universitat. Recordeu que podem millorar si caminem junts.

El segon missatge va per tots els que marxeu de la Universitat. Esperem que, aneu on aneu, continueu perseguint els vostres somnis, que la vostra formació us faci arribar lluny i que lluiteu pels vostres objectius a la vida. També us volem donar les gràcies, ja que segurament cadascú de vosaltres ha posat el seu granet de sorra en aquesta comunitat, millorant-la dia rere dia.

Finalment, investigadors i altres membres de la Universitat: penseu en els vostres doctorands, instruiu-los, ensenyeu-los, però sobretot ajudeu-los. Sigueu el seu far en l'horitzó i guieu-los al llarg del trajecte, al llarg de la tesi, ja que en ells recaurà la transferència de coneixements del futur. També cal dir que és una llàstima que un col·lectiu com és el dels doctorands, en ple segle XXI hagi de pagar una matrícula per poder treballar, ja que la seva col·laboració en la recerca, pel que sembla, no és suficient.

Per finalitzar, de part del nou Consell d'Estudiants volem agrair i reconèixer l'ajuda i la gran feina que va fer l'anterior coordinador: Aitor Palomares, gràcies per tot, sense tu el consell no seria on és actualment.

Finalment –i ja acabo– a títol personal vull dir una última cosa. Molts de vosaltres no em coneixeu i potser altres sí. Sóc de Tarragona, i amb 18 anys vaig decidir venir aquí a fer biologia; podria haver triat molts altres llocs però vaig decidir-me per Girona. No coneixia de res la UdG, no coneixia ningú, Girona m'era una ciutat desconeguda. Ara, després de cinc anys, puc dir que tornaria a fer la mateixa opció una i mil vegades més, ja que des del primer dia la ciutat i la Facultat de Ciències em van acollir com a un més de la família. Gràcies, Facultat de Ciències, gràcies, Universitat de Girona, per aquests cinc anys al vostre costat, perquè us heu convertit en la meva segona casa, us heu convertit en una segona família. I un cop més, gràcies per la confiança que la meva degana (Victoria Salvadó), l'antiga secretària (Cristina Quiroga, ja que gràcies a ella estic avui aquí parlant) i gràcies als diversos serveis de la Universitat, com ara promoció –especialment a la Isabel Coronado– i a comunicació científica –especialment a l'Íngrid Aznar–, per dipositar la vostra confiança en mi i per les tasques que m'heu assignat. Un cop més, esperem estar a l'alçada en aquests anys que vénen.

I ara ja només em queda desitjar-vos un bon curs a tots.